

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **оптужени Грујић и Поповић,**
- **браниоци Шалић и Проле Станислав,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић и**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са видео-линком? Јавиће, је ли? Била је па се прекинула веза. Добро, ми ћемо сада овај процесни део, таман док се то поново не успостави да видимо везано за овог сведока који је тражио мере заштите као што сте упознати из предмета. На основу поднетог захтева председник већа је доставио Кривичном ванрасправном већу захтев у складу са новим одредбама Законика о кривичном поступку и веће је донело ово решење које је уручено странкама, а браниоцима је уручено данас, с обзиром на штрајк који се завршио закључно са јучерашњим даном. Да бисмо уопште приступили испитивању сведока под мерама заштите неопходно је, као што знате, да решење буде правноснажно, те у том смислу вас питам да ли ћете улагати жалбу на ово решење или не, да бисмо могли даље да наставимо евентуално када се успостави видео линк. Тужилац?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да тужилац изјављује да неће улагати жалбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: (Бранилац Бране Грујића) – Ја сам судија због овога познатог догађаја три дана, нисмо радили, због овога упозорења пред овај штрајк, па сам јутрос остварио контакт са мојим брањеником Браном Грујићем. Ми смо с овим решењем мало затечени, али имајући у виду ово да не би се схватило да ми желимо неко пролонгирање поступка, нећемо изјавити жалбу тако да можете што се тиче нас да наставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега?

Адв. СТАНИСЛАВ ПРОЛЕ: (Бранилац Бранка Поповића) – Нећемо се жалити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени такође, је ли тако?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да странке сагласно изјављују да се одричу права на жалбу против решења овог суда К.В. 2/09 од 10.11.2009. године, те је решење постало правноснажно.

С обзиром да постоји прекид у успостављењу видео-конференцијске везе

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 10 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави у 10,05 часова.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је успостављена видео-конференцијска веза са судом БиХ у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ја вас не чујем. Да ли нас чујете у Сарајеву? Не. Хало. Да ли може режија нешто да уради? Је ли нас чујете колега? Да ли се чујемо сада? Добар дан.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поздрављам Вас овде из суда у Београду, судија Татјана Вуковић – председник већа.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Ми Вас слабо чујемо. Поздрављамо и ми Вас, чули смо да сте нам упутили поздраве. Ја сам судија Станиша Глухајић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је испред суда БиХ присутан судија Станиша Глухајић.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, пре него што почнемо молила бих да се сведок не показује јер је донета заштитна мера искључења јавности. Могу ли да замолим? Је ли ме чујете сада?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Мени се прекида Ваш тон, нешто чујем, па нешто не чујем, сада не знам да ли све чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наши из режије кажу да је ова микрофонија, односно ово поновно слушање звука до ваше технике, је ли може нешто ту да се учини да их питате? Добро, хвала.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Ево питаћемо наше техничаре да ли је ова микрофонија узрокована са наше стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, они кажу да није до нас.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Ево наши техничари кажу да није ништа до нас, да што се нас тиче све је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, покушаћемо овако. Да ли сте утврдили идентитет сведока присутног који је добио псеудоним «ДЕВЕТ» по овом решењу нашег кривичног већа?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Да, ево да констатујем и да је приступио значи позвани сведок овде у суд Босне и Херцеговине и да сам ја лично утврдио његов идентитет и то на основу његове личне карте. Исто тако сам обавјестио и свједока да је добио од ваше стране одређене мјере заштите. Такође, ево могу Вам рећи да смо свједоку предали шифре за лица која су у вашем предмету такође добила мјере заштите, ради се о три лица и испред свједока се налазе подаци о тим лицима, с тим што сам ја као судија свједока упозорио да приликом испитивања и давања одговора не сме спомињати њихова имена и да то представља вјероватно кривично дјело и по вашем закону јер представља по Закону о кривичном поступку Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Само да питам странке да ли имате неки проблем са захтевом ОЕБС-а и организације «Жене у црном» да присуствују саслушању сведока?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Не, немамо никога, овде смо сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви код вас немате никога?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Никога осим наше правне сараднице која ту сједи испред мене и свједока који се налази на мјесту које је предвиђено за свједока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код нас у судници су оштећени на које се искључење јавности не односи, наравно уз упозорење о забрани одавања сем о ономе што се сазна када приступи сведок.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је искључена јавност са главног претреса сходно донетом решењу Кривичног већа Окружног суда у Београду К.В. 2/09 од 10.11.2009. године које је постало правноснажно дана 12.11.2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо сада да видимо сведока?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Ви можете видјет свједока с тим што остаје, значи она мјера да од нас ће вам ићи чиста слика али да ви онда извршите дисторзију слике тако да се код вас тај свједок не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да вам кажем, с обзиром да је искључена јавност, а да странкама мора да буде позната истоветност сведока, ми немамо ниједно лице које би могло да ода идентитет сведока. Да ли је то јасно? Да ли се чујемо?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Ово сад задње што сте рекли нисам чуо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Нисам, нисам, јер прекине се и онда касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам доставила извод из нашег Законика у коме стоји да се месец дана пре почетка претреса странкама и браниоцима истоветност сведока мора открити, што значи, с обзиром да истоветност не обухвата само личне податке већ и самог сведока или оштећеног као таквог, ја сам то сада рекла, значи овде је искључена јавност, да ми то нећемо спроводити на такав начин јер се од вас емитује чиста слика, а ми немамо могућност да то урадимо одавде већ само ви из вашег суда.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Добро. Прво вас нисам све најбоље и чуо зато што је било неких прекида када сте говорили, разумео сам да се објелодањују подаци за сведока и то је у реду и код нас и браниоци, оптужени морају да, прије него што почне саслушање сведока, сазнају значи његов идентитет, али ја колико сам сада схватио ви немате те техничке могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо када ми одавде успостављамо линк за нашег сведока, разумете, сведок који се налази код нас у судници. С обзиром да је искључена јавност, да су овде само странке и браниоци због тога вам кажем и да немамо ту могућност техничку да ми вашу слику оданде

вршимо дисторзију овде, али сматрам да нема никаквих сметњи с обзиром да је сведок тамо, а да је јавност искључена и да је сведок добио псеудоним. Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Добро, схватио сам Вас, значи да немате тих могућности да промјените слику, немате тих техничких могућности и ја ћу овде да видим са свједоком, разумем да ви сте искључили јавност, значи нико од других лица није присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, и ево само још да упознамо сведока, мислим да имате тај члан 109г у коме стоји, и ми ћемо га наравно упозорити када буде дошао ту да га саслушавамо, да су сва лица, оштећени и странке дужни да чувају као тајну све податке о њему или блиским лицима и о његовом пребивалишту, то је члан 109ђ ЗКП-а.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: У реду, чули смо, премда смо и ми већ рекли одређена упозорења свједоку и свједок зна да су сви дужни да чувају као тајну све те податке везано за његов идентитет. Само пошто у овоме решењу које сте доњели, које сте сада навели од 10.11.2009. године стоји, значи да ће свједочити посредством, уз промену слике, ја ево сада да видим са свједоком, пошто свједок вероватно, односно чује све ово што ми сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То само да напоменем, то решење је донето пре него што смо добили овај мејл од госпође Амре Хоџић у коме пише да ви можете само да нам емитујете чисту слику.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: У реду, разумјем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми не можемо дисторзију да добијемо одатле, него можемо само кад је сведок у нашој судници.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Добро. Ево питам свједока јесте ли разумели ово сада у чему је проблем?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесам ја али.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Проблем је што сте ви тражили ове мјере, мјере су вама дате. У Београду постоји техничка могућност да се изврши одмах када они, кад се код њих налази свједок да се изврши дисторзија те слике, међутим ми ту могућност када њима шаљемо слику немамо, а они опет када приме нашу чисту слику не могу тамо да ту слику промјене. Оно што је сада рекла предсједница вјећа, то сте чули, искључена је јавност, значи никога нема па вас сада питам да ли прихватате да на овај начин се изврши ово саслушање које је сада предложено од стране вјећа у Београду, значи да иде овако ова слика?

Сведок "ДЕВЕТ": Не прихватам.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Не прихватате, је л'? Добро. Ево као што сте чули свједок и даље инсистира на томе да дође до дисторзије те слике, међутим, ми колико знам, овде можда имамо одређених могућности да свједок сведочи иза паравана па у том случају не би уопште његова слика се ни видјела, па уколико постоји могућност да на тај начин ево обави се ово свједочење онда значи то би могло да буде рецимо из

посебне просторије или иза паравана и онда не би, без уопште приказивања његове слике. Не знам какви су ваши прописи да ли дозвољавају такву могућност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морамо да видимо да се изјасне странке. Ово би сад била на неки начин модификација ове мере која му је дата решењем, а с обзиром да не можемо да радимо ту дисторзију, сад ћемо да покушамо да узмемо изјашњења од странака. Шта каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да може такво решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колеге? Добро. Ево браниоци су се консултовали са оптуженима. Изволите колега Шалићу?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Бранилац Бране Грујића. Судија, уз консултацију са мојим брањеником он сматра да не би се могао прихватити овакав став сведока, имајући у виду цео поступак који је претходио саслушању овога сведока и довођењу пред суд где он изражава сумњу у тај поступак који није претходио изјавама који није, и он се боји неке манипулације са тим сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега?

Адв. СТАНИСЛАВ ПРОЛЕ: Бранилац Бранка Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

Адв. СТАНИСЛАВ ПРОЛЕ: Ми се исто тако придружујемо, не пристајемо на такав начин сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза паравана, је ли?

Адв. СТАНИСЛАВ ПРОЛЕ: Из истих разлога јер је питање о ком се лицу стварно ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Да ли колега можете да објасните сведоку да и суд у том случају не може да га види? Ви јесте потврдили идентитет његов али ми заиста не можемо да га видимо и то би онда било доста незгодно?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Па ево свједок вас чује, ја сам стварно потврдио и утврдио заправо његов идентитет на основу значи његове личне карте и што се тиче његовог идентитета мислим да то не би требало да буде спорно. Тачно је, ако свједочи иза паравана, да онда ни суд не би могао да види његов лик, али може да свједочи из посебне просторије гдје судије могу да виде његов лик, а ја не знам да ли Ви имате техничких могућности да његов лик не виде остали учесници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо је у томе поента што је јавност искључена, према томе остали учесници су странке и браниоци, а у нашем закону стоји да се истоветност неће открити, значи општој јавности, а судијама и странкама и браниоцу, да.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Колегинице, мени је потпуно јасно да је јавност искључена и да нико значи што се јавности тиче не може да види ни како свједок изгледа и да је то једино доступно учесницима у овоме предмету. Ми ево имамо ситуацију да је свједок тражио

ове мере, да је те мере добио, имамо ситуацију да сам ја, ево поново питао свједока да ли пристаје евентуално на ове друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, схватам. Само да Вас питам, претпостављам да и ви у судници када имате ову дисторзију, претпостављам да судије виде сведока?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам хтела да Вас замолим да му објасните, значи судије, да сте ви имали могућност да нам емитујете ту слику са дисторзијом, ви бисте видели, је ли тако сведока, претпостављам приликом саслушања?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Да, потпуно сте у праву. Значи, ми кад саслушавамо свједока са мјерама заштите ми као чланови вјећа видимо његов лик, значи без икакве дисторзије, с тим што је дисторзија само у односу на остале учеснике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога се односи дисторзија код вас у суду?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Односи се и на оптужене и на браниоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А веће га види?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: А веће га види, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми сад одавде преко видео-конференцијске везе не верујем да имамо такву техничку могућност да веће види сведока, а да га странке не виде, поготову што нам ви емитујете чисту слику. Не знам, имамо можда солуцију да наша режија и ваша режија ступе у неки контакт па да одложимо суђење за неки следећи пут, да нађемо неко техничко решење боље.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Па добро, остаје и то као једна од могућности. Ево ја ћу још једном да питам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте покушајте још једном, ипак су трошкови велики успостављања везе и његовог довожења у Сарајево итд. Можда, ако неку малу паузу направимо.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Знам то и нама је важно да то што брже урадимо. Па може, ево предлажем да направимо паузу од неких 10-ак минута пошто ја заиста имам и једно друго суђење које чека у 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ми ћемо направити кратку паузу па ћемо се чути за 10 минута.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: За 10 минута се чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 10 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави у 10,50 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, да ли нас чујете? Да, ви немате сад слику. Успели смо са режијом да се договоримо, добићемо слику сад са дисторзијом, а претходно ће веће видети сведока, будући да је према Конвенцији, утврђивање идентитета сведока, посао замољене државе, значи судије суда у БиХ и тај део смо обавили. Ми ћемо овде на нашим мониторима видети сведока, а онда ће се урадити дисторзија слике према решењу КВ већа и након тога ћемо имати дисторзију зато што није могуће да се на једном монитору нама приказује чиста слика, а на мониторима за учеснике у поступку дисторзија, тако да ћемо сви имати дисторзију. Због тога ћемо ми на моменат имати слику сведока, а онда ће наша режија урадити ту дисторзију. Ето тако смо то технички решили. Само још да нас судија види. Режија, можете ли да кажете да смо се укључили? Да ли имају слику у Сарајеву тамо из суднице наше? Па нека им јави на телефон да нас погледају. Да ли нас чујете?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Да, чујемо вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево успели смо да урадимо дисторзију, али пошто не можемо да поделимо мониторе, значи не може монитор за веће да буде чист, а монитор за учеснике у поступку да буде под дисторзијом, на моменат ћемо само док је овако укључено само за веће, на монитору да видимо сведока, значи судско веће као што је и код вас могуће, а онда ћемо урадити дисторзију и приступићемо, ја се надам коначно ћемо моћи да почнемо са сведоком.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: У реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можемо да видимо, значи сад су монитори само за веће укључени?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Само за вјеће може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, па ћемо онда. Добар дан господине «ДЕВЕТ», добар дан. Значи, сад ћемо урадити дисторзију и онда ће учесници у

поступку имати слику, са дисторзијом, наравно. Добро. Хвала. Је ли имате сад сви ову дисторзију? Добро, сад ће укључити. Је ли нас чујете сада?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Чујемо вас, чујемо вас. Сад кад сте се поново укључили далеко боље чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, видим и ја нема оне микрофоније. Добро само ја мало да појачам.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Тако да сад Вас идеално чујемо.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК «ДЕВЕТ»

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Приступа се испитивању сведока под шифром "ДЕВЕТ" и КОНСТАТУЈЕ СЕ да је судија Глухајић утврдио идентитет сведока кога је веће видело преко монитора.

Ја упозоравам сва присутна лица, значи учеснике у поступку, будући да је искључена јавност, да податке о лицу морају чувати као тајну и да одавање тајне представља кривично дело, а обавештавам сведока да ће бити испитан под мерама заштите које му је доделило кривично веће овога суда и да се његова истоветност неће открити никоме, осим судијама које одлучују у предмету, странкама и браниоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине «Девет», судија је утврдио Ваш идентитет. Да ли Вас чујемо?

Сведок "ДЕВЕТ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви испред себе имате текст заклетве. Ја ћу Вас упозорити да сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Молићу Вас да прочитете текст заклетве.

Сведок "ДЕВЕТ": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Овде је пред судом у току поступак против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка, алиас Павловић Марка. Ставља им се на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва. Између осталог, ради се и о догађају који се десио у јуну месецу 1992. године у Техничко-школском центру у Каракају и Дому културе у Пилици. Затим, ту су и догађаји у току јуна у Дому културе Челопек, затим догађаји на Економији, Циглани и Суду за прекршаје, такође у периоду мај-јуни 1992. године. Обзиром да Ви пред овим судом нисте до сада саслушавани, ја ћу Вас питати, да ли сте Ви можда у сродству или у завади са овде оптуженима, пре свега и након тога, да нам се изјасните, евентуално о стварима које су Вам познате, везано за ове оптужнице, пошто су две оптужнице у питању. Да ли сте можда у завади или у сродству са оптуженима?

Сведок "ДЕВЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, даје свој исказ:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође ћу Вас упозорити да нисте дужни да одговарате, али само на поједина питања, уколико бисте се одговором изложили тешкој срамоти, материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. А сада нам испричајте, наравно уз поштовање тих шифара које имате пред собом, а које Вам је већ и судија Глухајић рекао, да ли Вам је познато нешто о догађајима у Техничком школском центру, значи о узимању за таоце, према оптужници, око 700 Муслимана, затим њиховом страдању, делимично у Техничком школском центру.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Само ево пре него што крене сведок са давањем свога исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Само да Вас питам, да ли је сведок сада код вас у кадру или сам евентуално ја као председник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми имамо дисторзију.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Ви имате дисторзију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Значи, може сведок сада да иде у кадар, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: У реду, да ја кажем режији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он чуо све ово што сам ја рекла, везано за то шта се ставља?

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Јесте, све је чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, шта му је познато нека исприча. Изволите.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Добро, значи сада само да кажем техници да сведока пусти у кадар, а они имају дисторзију слике у Београду, у реду. Изволите, може сведок сада са почне да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, можете да почнете.

Судија Суда Босне и Херцеговине Станиша Глухајић: Можете само поновити питање, пошто мислим да сведок није запамтио ово питање које сте му сада поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам каже, значи, да ли је био на неком од ових локалитета поменутих, Дом културе Челопек, евентуално, уопште да ли је био негде затворен и Економија, Циглана, Суд за прекршаје, Техничко-школски центар, почетком јуна и Дом културе Пилица и ако је био шта је видео, где се он налазио, ако је уопште доспео, пошто, кажем, немамо, није саслушаван овде, па не знам која су његова сазнања везано за ових неколико догађаја који су предмет ових оптужница.

Сведок "ДЕВЕТ": Ја сам био у Техничком школском центру Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи да нам испричате мало укратко како сте Ви ту дошли, под којим околностима, колико дуго сте боравили и како сте изашли одатле, шта сте видели док сте били тамо. Изволите.

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ми смо дошли ту камионима довежени, овај, ушли смо ту у једну халу и ту смо били затворени. Поједини су испитивали, прозивали по списку, ударани, тучени и тако то, шта ће друго радити, знате шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да нам кажете о Вашем боравку, колико дуго сте боравили, како сте ту уопште дошли, ко Вас је довео, да ли сте познавали људе који су.

Сведок "ДЕВЕТ": Ја нисам познавао те људе који су нас довели, углавном, били су у маскирним оделима, било је разних врсти униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, не чују странке, мало да појачамо звук и да узму слушалице. Седите овде. Да ли можете да помогнете са тим слушалицама? Само тренутак. Уопште не могу да појачам ово, врло је слабо. Сада се слабије чује, нема микрофоније. Изволите, наставите.

Сведок "ДЕВЕТ": Па, као што сам рекао, ту су нас довели са камионима, овај и било је више врста униформи. Ја те људе нисам познавао и не знам ко су били. Углавном, имали су униформе српске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, слободно причајте. Да ли нас чујете?

Сведок "ДЕВЕТ": Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, испричајте нам све чега се сећате, шта сте видели, да ли сте видели неко смртно страдање?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, било је, било је мртвих, овај, ту, јер су тучени разним предметима. Значи, било је, овај, први дан је било можда једно двадесетак одмах који су убијени, овај, испитивани, неки су вођени, више се нису ни враћали. Где су вођени, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све чега се сећате, да Вас ја не бих питала.

Сведок "ДЕВЕТ": Не, боље Ви мене питајте, јер ја се пуно тога и не сећам, ја сам већ, седамнаест година је прошло, ја и не желим да се тога сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вас је предложио тужилац, па ће Вас он испитивати по нашем новом Законику о кривичном поступку. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине «Девет», ја сам заменик тужиоца за ратне злочине и добио сам податке да сте и Ви један од тих који је био у Техничко-школском центру, па сам Вас због тога предложио као сведока. Мене би занимало да Ви нама овога пута испричате, одакле сте доведени у Техничко-школски центар?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, доведени смо са Бијелог Потока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је још неко био из Ваше породице на Бијелом Потоку? Не морате говорити име због Вашег идентитета, али бих желео да ми кажете, на пример, од ближе родбине, бројчано колико је било сродника?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, било је, ако узмемо у обзир рођаке, ту било је њих пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете, шта се догађало на Бијелом Потоку, шта сте Ви видели?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ништа, они су одвојили ту мушкарце на једну страну, жене и децу и старије на другу страну, товарили су у камионе и углавном су одвозили у правцу Каракаја. Где су возили, куда су возили, ја не знам, ја знам да сам ја дошао у школу у Каракај и ту сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било камиона који су дошли у школу у Каракај?

Сведок "ДЕВЕТ": Не бих Вам то баш знао тачно рећи, али било их је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете приближан број?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, било је сигурно једно десет, петнаест камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете приближан број колико је вас било у Техничком школском центру у Каракају?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ја сада не знам јел су сви ту доведени, или су на више локација. Отприлике, можда је ту било, шта ја знам, јер је била просторија

пуна, значи, ниси могао ставити, што кажу, шибицу, а сада било је сигурно 300, 400, можда и 500 људи, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то раздвајало становништво у Бијелом Потоку и ко је то радио?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам ја, ја људе нисам познавао, углавном је било више, рекао сам, овај, који су били више у војним оделима, били су једни у шареним маскирним, једни су били у бивше Југославије, оне униформе. Ја лично људе нисам познавао, пре свега, нисам ни смео дићи главу, јер нам је било забрањено да гледамо, него да гледамо само у асфалт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим војних униформи, да ли је било још неких униформи?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, рекао сам, било је више униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно да ли је било људи у полицијским униформама?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, биле су оне шарене, плаве, биле су оне шарене, зелене, биле су СМБ оне униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приметили да је неко евентуално смртно страдао у Бијелом Потоку?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, било је пар случајева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви то видели?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, нисам видео лично ја на Бијелом Потоку, овај, јер сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте чули, како су они страдали?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, да су их водили тамо у гаражу, да су их ударали, то јесам видео да су их водили у гаражу и да их тамо ударају. Они од тамо се нису враћали, а сада јесу ли убијени или нису, за те не могу гарантовани ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте можда чули пуцње?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, у два маха јесам, али где су пуцали, у кога, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле су долазили ти пуцњи?

Сведок "ДЕВЕТ": Не бих Вам знао то рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте ушли у школу, да ли се ту нешто догађало, да ли вас је ту неко чекао, војска нека?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, јесте, била је војска, онај, били су поредани са стране, онда смо ми ишли између те две стране, са десне и са леве стране били су, овај, војници наоружани. Како смо ми пролазили, они су ударали, ко прође, прошао је, ко не прође, добио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте онда улазили, у коју просторију? Можете да је опишете, у смислу да ли је та просторија кроз коју се пролази па улази у неку другу, као пролазна просторија или сте се одмах задржавали у тој првој просторији?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ја не знам која је просторија била. Ја знам да је била од пута Каракај-Тузла, са те стране смо ушли. Е сада, из те просторије смо

касније прешли у другу, јер је била нека преграда као лимена, па смо ми то провалили, јер нисмо имали воде, тако да смо се, овај, нашли у другој просторији, јер ту су људи познавали, који су ишли у школу, на правцу да има тамо вода и шта ја знам, тако да смо ми у другу просторију провалили тај зид. Да ли је био лимени или је био од гипса, тога се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, каква су врата била на самом улазу?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ја мислим да су била жељезна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су била велика, мала, једнострука, двострука, можете ли у вези са тим да се нешто изјасните?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, не могу, мислим, не могу то да тврдим, углавном, ја мислим да су била жељезна, сада да ли су била два отвора или са једним, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте се задржали у тој првој просторији док нисте провалили тај зид?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, не знам колико је било сати, углавном смо остали пар сати ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сећате ли се, у које доба дана сте дошли у ту школу?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ја мислим да је било око подне, сада, између 10 и два сата. Сада, које је тачно доба, ја не бих знао то рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Бијелог Потока када сте дошли камионима, да ли су сви мушкарци дошли одједанпут са свим тим камионима, или је то сукцесивно вожено?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, то су камиони, како су товарили, тако су вожени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите, да ли сте Ви били међу првима, међу задњима, негде у средини?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам био међу првима, нисам, био сам можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте онда ушли у ту прву просторију, овај, значи, пре вас је у тој просторији већ било затворених мушкараца?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите, отприлике, колико је било мушкараца у камиону у коме сте Ви били?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, било је сигурно једно тридесет, најмање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да опишете тај камион, колики је био, можда марку да кажете, тонажу?

Сведок "ДЕВЕТ": Е не знам, богами, ја нисам имао времена гледати ни марку, нити сам смео да гледам који је камион био, углавном је био, колико се сећам, био је троосовинац камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај шпалир војника о коме сте сада говорили, да ли сте ту могли некога да препознате, да ли су они нешто говорили, па да по говору процените одакле би они били?

Сведок "ДЕВЕТ": Оне што сам ја познавао, већином је била по говору из Србије, да оно нису били људи из Босне, бар их ја нисам познавао, оно што сам ја видео, ја не знам шта је ко други видео, али оно што сам ја видео, ја те људе нисам познавао, али по нагласку, рекао бих да су из Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да кажете некога кога сте Ви познавали да је био са Вама заједно затворен кога више нема, на пример, да ли се сећате неких имена, неких комшија?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, знам све, чуј да ли се сећам, како се не бих сећао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наведите нам неколико имена.

Сведок "ДЕВЕТ": Па, шта ја знам сада, мислим, не бих желео никога да спомињем, јер ти су људи мртви и не бих желео да их дирам мртве, ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али схватићете да ми који треба да одлучимо о томе шта се ту заправо десило, морамо на одређени начин да вршимо проверу исказа сваког сведока, па ево то моје питање је у том правцу.

Сведок "ДЕВЕТ": Добро, имате Ви, имате Грахић Мујо, има Ђулић Сеад, има Сенад Ђулић, има Хазим Ђулић, има Мирсад Ђулић, има Терзић Авдија, Терзић Зијад - Зијо, мислим, могу набројати сва имена која су била са мном, али мислим да то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате нешто да нам кажете о тој ситуацији пре него што сте дошли у Техничко-школски центар, шта се дешавало, да ли је то био неки договор да се то становништво муслиманске националности исели или је то дошло изненада, да ли сте Ви упознати нешто са тим?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја колико знам, ја нисам био ни у каквом преговору, нити сам се у то мешао. Ја знам да су људи, да су ишли на преговоре, да се иселимо преко Сапне за Тузлу, то сам ја чуо. Међутим, они су навече овај, запуцали и претерали нас у Клису да би ујутру из Клисе нас вратили поново на Бијели Поток и рекли да се иде сада преко Каракаја. То је што ја знам, а ко је преговарао, шта је преговарао, ја немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ни ко је преговарао испред вас?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам ја, нисам се мешао у то и не знам. Тај ко је преговарао, сигурно га и нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Ви познајете полицајца Лупић Агана?

Сведок "ДЕВЕТ": Чуо сам за њега, не знам га лично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га познавали као, овај, једно лице по том имену и презимену, без обзира што овај, не знате нешто ближе о њему него, једноставно, да ли сте га познавали, када би га видели у групи неких лица, могли да кажете, е ту, у тој групи је био и Лупић Аган?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, можда бих га препознао, знам га из виђења, али нисам, лично никада нисам разговарао са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га видели тога дана?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Бијелом Потоку, на пример, или?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или у школи, да ли сте га видели?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам, ја мислим да он у школи није ни био. Барем са мном није, да ли је на другом месту, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш долазак у школу, је ли и то довожење камионима, да ли је праћено неким возилима војске, полиције или сте ви само камионима дошли?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, знате шта, војска је била и полиција са стране, мислим, јер то није велика релација била, Бијели Поток – Каракај, па, било је возила војних, а било је и полицијских, само нису баш били на свим местима ту. Углавном је војска била покрај пута поредана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је испред Вашег возила било неко војно возило или иза Вашег возила или у вези са тим, да ли сте нешто упознати?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, јер нисам био на челу колоне, не знам да ли је била испред или иза. Ја сам негде, рекао сам, био у средини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви знали зашто идете, односно када сте већ видели да сте у школи, зашто сте у школи, која је ваша даља судбина, шта је у питању?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, шта ја знам, једни су говорили да су отишли неки на преговоре да нас размене са неким тамо цивилима, за неким, шта ја знам, тако су нама причали. Међутим, ја нисам знао зашто идемо ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, ако можете, али покушајте да то буде што је могуће детаљније, да нам опишете услове у тој школи, ту где сте били затворени? Рекли сте, мали простор, вас је пуно, немате места, па можете још нешто да кажете о тим условима?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, шта ја знам, нисмо углавном, ту нисмо имали ни да једемо, ни да пијемо ту воду док нисмо, значи, тамо то овај просторију у другу отишли, тамо је било воде и био је WC. Ту су испитивали, сада рекао сам, они су испитивали, водили су, неки су се враћали, неки нису, водили су у другу просторију, чули су се, онај, да их туку тамо, да им то шта раде све, ја, овај, шта су их испитивали, шта су радили, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било ту прозора, да ли је било проветрено, да ли је било загушљиво, вруће?

Сведок "ДЕВЕТ": Загушљиво је било превише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хладно?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, није било хладно, било је загушљиво, јер то је била велика маса људи, а простор није баш толико довољно велики.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви кажете провалили сте тај један зид у ту другу просторију где сте нашли воду.

Сведок "ДЕВЕТ": Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И јесте ли остали у обе те просторије или сте смештени у неку другу, трећу? Да бих разумео ово сада што причате,

кажете, изводили су, па су их испитивали у некој другој просторији. Можете мало да појасните, да разумемо о чему Ви говорите.

Сведок "ДЕВЕТ": Па, они су ту где смо били, шта ја знам, били су неки као од ограде, од жице нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ограда нека?

Сведок "ДЕВЕТ": Била је друга просторија где су они тамо водили и где су испитивали и где су то ударали, али сада, та просторија, да ли је остала у једном делу или није, ја не знам сада, то не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас изводили на испитивање?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете тога ко Вас је изводио?

Сведок "ДЕВЕТ": Не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је тај био обучен?

Сведок "ДЕВЕТ": Имао је униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу, цивилно, у полицијској?

Сведок "ДЕВЕТ": Ону, ја мислим СМБ, ону зелену, али шарену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте рекли?

Сведок "ДЕВЕТ": Имао је униформу ову шарену, СМБ, зелену ону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете по нагласку да закључите, одакле би то лице било, по говору?

Сведок "ДЕВЕТ": По говору, по говору су, по мени, не мора значити да је тако, да су имали нагласак, да су из Србије и то да нису баш на граници са Србијом и Босном, него да су мало дубље тамо, даље од Лознице и шта ја знам, Шапца, по нагласку некаквом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То лице које Вас је извело, да ли Вас је оно и испитивало?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли још неко лице било са њим или је био он сам?

Сведок "ДЕВЕТ": Са њим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то лице када Вас је извело да Вас испитује, да ли је још неко био са њим, било у тој првој просторији или у тој другој где сте ишли на испитивање?

Сведок "ДЕВЕТ": Ма, не, то је била, где сам ишао у ту собу, била је овај, мало већа просторија, можда једно да кажем, хајде, једно 25-30 квадрата, и до 40 можда. Па, ту су били, онај, више њих који су испитивали, значи, уведе овај онога, онај онога и тако испитује их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су Вас питали, конкретно?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, шта су ме питали? Питали су ме, јел имаш оружје, ја сам рекао да немам, кажем, нисам ни имао, овај. Ако кажеш да немаш, кажу, «што ниси имао», ако кажеш, «имао сам», «што си имао» и значи, увек си.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас малтретирали физички, како, можете да опишете?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, тукли су ме, да ти кажем искрено, овај.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Чиме и по којим деловима тела?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, од пете до главе, по глави нису, по глави ме нису ударали, али од табана ногу, па леђа, бубрега, руку, зглобова, то јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајало то испитивање?

Сведок "ДЕВЕТ": Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајало то испитивање и туча?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, мени лично није дуго, можда једно двадесетпет минута, пола сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте само тада једном били на испитивању или сте били више пута?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја сам једанпут био само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То лице које Вас је извело, да ли Вас је прозвало по имену или је само одредило да Ви изађете на испитивање?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, мене лично није, овај, по имену прозвао, него игром случајности ми је рекао «устани», мени је лично, а било је људи који су по имену и презимену прозивани, а мене нису, значи ја, ето игром случаја био сам ту близу на дохват, па тако ми је рекао «устани», а није ме прозвао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико сте се задржали Ви у школи у Каракају?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја мислим да сам ја ту био три или четири дана, не сећам се најбоље, сада колико је било то, нисам више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај Ваш боравак у школи када сте Ви изашли, да ли тада одлазе сви из школе или сте само Ви или само нека група?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисмо сви отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је до тога дошло?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, неке су одвозили, нису се ни враћали, неки су одлазили па су се враћали, једноставно, дође, узме групу, одведе и та се група не врати. Ту где оде, шта са њом ради, ја немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро те друге, али можете нешто ближе да кажете, шта се догодило са Вама?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ја сам, да Вам кажем искрено, 90% био у несвесном стању, након те туче, ја се не могу ни сећати се тога шта је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где одлазите Ви после школе?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја не знам како је до тога дошло, ја сам се други дан, овај, негде у Србији пробудио тамо и мислим, био сам ја свестан после извесног времена, али не знам, онај, како сам доспео тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, ко је можда био са Вама на почетку, на крају?

Сведок "ДЕВЕТ": Оне људе што бих ја требао да знам, нисам их ни видео ту, не знам ко је то одрадио и на који начин је одрадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То када сте се, кажете, пробудили у Србији, ко је био поред Вас, има ли неког?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, био је мој један пријатељ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је он помогао да изађете?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, највероватније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, да ли знате да Вам је он помогао, не морате да говорите његово име, али?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, претпостављам, јер не би ту дошао сигуран сам, на тај начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у униформи, у цивилу?

Сведок "ДЕВЕТ": Тада је био у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, да ли сте само Ви пошли из школе или је био још неко? Ако је био, шта се десило са тим другим?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја мислим да сам ја сам тада био у тој групи, тада када су мене извели. Ја сада сам рекао, ја се не сећам баш најбоље, нисам био, јер то је уследило овај, јер сам имао јаке болове и нисам ја могао баш ни регистровати све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли некога ко је на сличан начин изашао из школе или на неки други начин, да је некоме платио, на пример?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је неку другу услугу учинио?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после, када се завршио рат, неvezано за време које је потом протекло, срили се са неким или чули за некога а за кога знате да је био тада заједно са Вама у школи и он овај, преживео, да тако кажем?

Сведок "ДЕВЕТ": Чуо сам за двојицу, али нисам се никада са њима срео лично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли, шта је било на крају са свим тим лицима која су била заједно са Вама затворена у Школском центру?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, побијена су.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: После Вашег одласка из школе?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте. Сада, који дан је било после тога, не знам, али, јер имао сам информације да су побијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој групи за коју сте чули да је побијена, да ли има неких Ваших блиских сродника? Не морате помињати њихова имена, али је ли било?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, било је амицића ових, течића, рођака. Од баш уже кроз, није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас контактирали неки државни органи из Босне и Херцеговине, евентуално неког међународног суда, истражитељи, да дате изјаву, да сведочите, да кажете оно што сте преживели, пре него што сте данас дошли да сведочите?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам никоме давао ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли одбрана питања?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Имамо пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ако можете да нам кажете, како је дошло до тога да се Ви појавите као сведок у овом поступку?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, једноставно сам добио позив, овај, ја сам добио позив био и за Београд, али нисам хтео тамо да идем, онда су ме звали овде у Сарајево и ето тако.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте се Ви негде пријавили или Вас је неко звао, а ако јесте, ко је контактирао са Вама?

Сведок "ДЕВЕТ": Није ме нико контактирао, ја сам добио само позив из Београда, ја никада ни са ким нисам разговарао.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Никада ни са ким нисте разговарали?

Сведок "ДЕВЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд га је позвао, имате у предмету.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како су они знали за Вас?

Сведок "ДЕВЕТ": То њих питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је предложио.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како се зове овај Ваш пријатељ што кажете да сте се пробудили тамо негде, не знам где рекосте, тамо у Лозници?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, није то битно.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, јако је важно, знате, овај, због неких других ствари које ја сада не желим да Вам објашњавам.

Сведок "ДЕВЕТ": Не бих желео о томе да дискутујем.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел он Србин или Муслиман?

Сведок "ДЕВЕТ": Србин.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Србин? Ви кажете да сте били повређени, имали сте неке последице. Јесу Вас тукли, сем по глави?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, колико сте се после тога задржали у Лозници, јесте одмах отишли негде?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисмо дуго били ту.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте ишли код лекара?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесмо.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Где сте ишли?

Сведок "ДЕВЕТ": Није битно.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли имате неку медицинску документацију?

Сведок "ДЕВЕТ": Имам.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли имате неке последице од тога, јесте се касније лечили?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, добро, имам последица, и данас-дан осећам то, јер ипак је то, били су јаки болови и мислим.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у коју сте се установу здравствену јавили, да ли можете да кажете или сте ишли приватно код неког лекара?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, не знам, не сећам се ја, то су ме пријатељи водили, ја не знам.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то било у Лозници?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, не знам.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате ни место где сте били код лекара?

Сведок "ДЕВЕТ": Ма не знам, ја Србију нисам баш најбоље познавао.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А колико сте се задржали у Лозници?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам дуго, не знам сада да кажем, не знам ни ја колико сам био ту.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете да кажете, у данима, месецима, годинама, шта то значи, нисам дуго био?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам, ја сам био све укупно у Србији двадесет, ја мислим и четири дана.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Где сте после отишли?

Сведок "ДЕВЕТ": У Мађарску.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви рекосте да сте чули за двојицу, на питање колеге тужиоца, да су двојица преживели. Да ли можете да нам кажете имена њихова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите само на псеудоним, претпостављам да је један са псеудонимом, те шифре то што су испред Вас.

Сведок "ДЕВЕТ": Да, чуо сам за овог «Осмицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «Осам»?

Сведок "ДЕВЕТ": Да.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А овај други?

Сведок "ДЕВЕТ": За њега сам исто чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да кажете његово име, уколико није на списку том.

Сведок "ДЕВЕТ": Ја Вас не видим уопште.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није битно, ако чујете само, да ли можете да одговорите, да ли знате име тог другог човека?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, битно је, битно је да Вас видим.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ево, и ја Вас не видим, па комуницирамо.

Сведок "ДЕВЕТ": Хајде може, не видимо један другога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зове тај други, ако није на списку, са тим шифрама?

Сведок "ДЕВЕТ": Ма, не знам тачно, мислим да се звао Мехмедалија, Мехмед, тако некако, не знам како се презива тачно да не бих погрешно.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми тамо у том Техничком школском центру када сте били, да ли можете да ми кажете, овај, та просторија у којој сте боравили, какав плафон има, да ли низак, висок?

Сведок "ДЕВЕТ": Висок је плафон био, ја мислим да је лимени био.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја мислим да је кров лимени био, колико се ја сећам, чини ми се.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Лимени?

Сведок "ДЕВЕТ": Да.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вас је неко претресао тамо када сте дошли, ту или у Бијелом Потоку?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, нама су овде када смо дошли доле у Каракај, они су нама, ко је имао шта од злата, пара, то смо, овај, на једно шаторско оно крило сви бацали доле и то су однели.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А када сте кренули из Бијелог Потока, да ли Вас је неко везивао или сте нормално ушли у те камионе?

Сведок "ДЕВЕТ": Није нас везивао, него смо се пењали, овај, без везања.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли вас је тамо неко претресао, да ли вам је узимао каква документа, у Бијелом Потоку пре него што сте ушли у камион?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесу другима, ја нисам ни имао, ја мислим, онај, код себе ништа, другима јесу, мени није ни тражио, а нисам ни имао.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Помињали сте некакву ограду од жице у тој просторији. Да ли можете да нам објасните, о каквој се жици ради?

Сведок "ДЕВЕТ": Ма, немам појма, веруј ми, то ми је кроз маглу, човече, ја памтим пре седамнаест година каква је ограда била.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете да кажете прецизније, колико сте се задржали у том Техничко-школском центру?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам Вас разумео.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колико сте се задржали временски у том Техничко-школском центру? Колико сте боравили времена тамо?

Сведок "ДЕВЕТ": Рекао сам, три, четири дана, колико је било, не знам ни ја.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И након та три, четири дана, да ли можете да нам мало подробније објасните, где се Ви то будите?

Сведок "ДЕВЕТ": Рекао сам, у Србији.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У Србији?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А када сте добили те батине, који дан од та три, четири дана, да ли је то било на почетку, у средини, на крају?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, добро, нисам међу првима био, не могу да говорим, овај, али је било тај дан исти, значи када сам изашао, да је био трећи тај дан или је четврти, не знам, не сећам се, углавном, тај дан када сам изашао.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада, то место где сте се Ви пробудили, да ли можете да нам опишете? Да ли је то у неком ауту било, у некој кући или негде напољу?

Сведок "ДЕВЕТ": Не могу, не могу, било је негде у некој кући.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У кући некој?

Сведок "ДЕВЕТ": Да.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Оптужени, немају питања? Добро, сада ћемо ми, чланови већа и председник већа да Вам поставимо неколико питања. Реците ми да ли сте добијали храну за та три, четири дана и какву, ако се сећате?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, хране први дан није било, други су бацали хлеб само сув, али то можда на ту групу да буде једно десет хлебова, није више било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још нешто уз хлеб за та три, четири дана?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја ништа нисам добио, не знам, ја нисам, сем хлеба, нисам ни хлеба добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких цигара да је неко убацивао, да је неко доносио, да ли се тога сећате?

Сведок "ДЕВЕТ": Није било цигара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели да је неко смртно страдао у тој просторији где сте Ви боравили, у тој већој, пре него што сте Ви изведени напоље, да ли сте видели да је ту неко, било убијен, било из ватреног оружја, или на неки други начин, угушен или можда на неки други начин смртно страдао унутра?

Сведок "ДЕВЕТ": Било је ту вече, ја, овај, прво вече су отприлике, једно двадесет у камион потоварили. На који су начин они убијени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било унутра страже, у објекту том?

Сведок "ДЕВЕТ": Било је војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је унутра војске?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту исто никога нисте познавали?

Сведок "ДЕВЕТ": Не, ја апсолутно никога нисам ту познавао од тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Мехмедалија када је испитиван у истрази, да је видео како Ви испод стола неког лежите без свести, па су Вас осветили, па је моје питање, чега се Ви последњег сећате у тој школи, пре него што сте се пробудили, кажете, у Србији?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја само знам када су дошли, ја се не сећам тога сада, ја знам да сам лежао, а да сам био под столом, и не сећам се, да ћу да идем на стрељање, тог се сећам и тада сам добио неки страх и више, као да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао, нисам разумела.

Сведок "ДЕВЕТ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас то разумела, шта везано за стрељање?

Сведок "ДЕВЕТ": Рекли су ми, идеш сада на стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то су рекли.

Сведок "ДЕВЕТ": Ја сам добио неки страх и у том моменту већ сам изгубио био, малтене свест, нисам знао ни шта ми се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, кажете, водили су на испитивање, па и Вас, везано за то оружје, неке су, кажете, изводили. Да ли сте чули неки пуцањ када некога изведу?

Сведок "ДЕВЕТ": Чуло се напољу, није унутра ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра не. А да ли сте видели неко оружје унутра да стоји негде на неком столу или тако?

Сведок "ДЕВЕТ": Имала је војска, они су били наоружани ту, они су имали овај, дуге цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је можда неко дирао неке каблове ту унутра, од струје, да се тако неки догађај десио?

Сведок "ДЕВЕТ": Причали су нешто о томе, ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели. А да Вас питам, од све те страже унутра, да ли сте уопште за та три, четири дана чули да се неко некоме од те страже, значи њихове колеге, стражари, обраћају са неким надимком, да неко некога дозива по надимку, мислим на те што су вас чували?

Сведок "ДЕВЕТ": Не, не сећам се, не могу, мислим, оно што не знам, нећу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, не сећате се нико да је помињао неки надимак, нешто?

Сведок "ДЕВЕТ": Могуће да су помињали, али ја стварно не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога Ви сазнајете да сте Ви ту предвиђени за размену? Да ли то неко прича међу вама или вам неко то саопштава?

Сведок "ДЕВЕТ": Не, то је било од оних који су нас чували доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су то причали?

Сведок "ДЕВЕТ": Тако, јесте, јер неки су, дођу па буду стварно силни момци, нико те не дира, неки дођу, искале сву бес на теби и онда смењивали су се, значи, није била једна те иста екипа. Једни дођу, кажу, иду на преговоре да се размене, други кажу, побићемо вас. Углавном, то сам доле чуо, унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било ситуације да уђу неки, било наоружани или можда у униформи или у цивилу, па да траже конкретно из неког места, рецимо да пита, има ли овде људи из Шетића, из Клисе, из Ђулића и тако? Да ли сте чули тако нешто?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, ја сам већином рекао да су они изводили тамо, да су поједине прозивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи баш по имену?

Сведок "ДЕВЕТ": Да су их изводили. Па, шта ја знам, не могу се баш сетити свакога кога су изводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви били ту када је Мехмедалија отишао из школе?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам када је он отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко је њега одвео и шта?

Сведок "ДЕВЕТ": Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, уколико хоћете, наравно, тај што је Вас спасао, да ли је он био стражар или неко невезан за ту стражу ту у школи?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је био?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте знали Нурију Јашаревића?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био председник Месне заједнице у Клиси?

Сведок "ДЕВЕТ": Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А да ли сте њега видели унутра у школи да је био затворен?

Сведок "ДЕВЕТ": Он јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за његову судбину, шта се њему десило?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, највероватније као и сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да је можда преживео или нешто, нисте чули?

Сведок "ДЕВЕТ": Није сигурно преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми имамо тај податак, мислила сам да ли Ви знате како је он, овај, страдао? Да ли је ту неко пуцао можда по вама унутра у некој ситуацији, да ли се сећате?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја сам рекао да ја док сам био, ја се тога не сећам, значи изводили су испред, па су пуцали, тамо испред објекта. За моје време, ја не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то што сте рекли, изношење тих лешева, јесте Ви видели то, ко је то износио те лешеве?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесам, па била је војска нека униформисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнутра су напоље износили?

Сведок "ДЕВЕТ": У камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та три, четири дана, да ли сте Ви некада изашли напоље ван тих металних врата ту околу школе?

Сведок "ДЕВЕТ": Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште, јел?

Сведок "ДЕВЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Вас питам, да ли Ви познајете оптужене, Грујић Бранка и Поповић Бранка, алиас Павловић Марка, како се у то време звао у Зворнику?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, ја те људе никада нисам у животу ни видео. За њих сам чуо из медија, у задње време што се говори у вези неког суђења. Ја те људе лично не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично не познајете, добро. Хвала. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете, где сте Ви живели пре ових догађаја? Да ли је сведок чуо питање?

Сведок "ДЕВЕТ": Живео у Ђулићима.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите молим Вас, још једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живео у Ђулићима.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Да ли можете да нам кажете, како сте се из Ђулића нашли у Клиси, односно до Бијелог Потока, како сте стигли?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, рекао сам малопре то, ако сте слушали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесам, слушала сам, само нисам баш разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Клису, да ли је тог дана или?

Сведок "ДЕВЕТ": Не, навече, пре на ноћ, односно који је био то мај, 30., 31., колико има дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тридесетједан дан има мај.

Сведок "ДЕВЕТ": Ето, значи, 31. навече смо били у Клиси.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли можете да нам кажете нешто о том путу од Клисе до Бијелог Потока? Како сте отишли до Бијелог Потока?

Сведок "ДЕВЕТ": Пешке.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су вас спроводили војници до тамо?

Сведок "ДЕВЕТ": Они су били са стране, значи, овај, они су били са стране и тада нико није нас дирао, барем ја нисам приметио да су било кога тада дирали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали да су нешто пре тога вођени преговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао је то тужилац, рекао је да он о томе не зна.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли можете да кажете, какви су били камиони у које сте утоварени у Бијелом Потоку?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, рекао сам, били су камиони, какви су били, ко да се ја сећам, седамнаест година, какве је боје камион био. Било је више камиона, било је мањих, било је већих. Ја знам да је код мене био троосовинац, онај камион. Сада које је марке, ја не знам, ја.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте препознали неког од војника који су били на, који су били у Бијелом Потоку?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја нисам познавао, ја нисам видео, јер нисам ни дизао главу, ја сам, значи, читаво време гледао у земљу доле. Ко је био од војске, да ми је неко познат, ја нисам га приметио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Ви знате Петка Панића и Винка Радовића из Петковаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винка познајем, а овога другог, не знам за њега ко је тај.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тада Винка видели у Бијелом Потоку?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја га нисам видео, ја га нисам, не знам за другог, ја говорим за себе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате, да ли Вам се неко обраћао неким говором док сте били у Техничко-школском центру? Да ли се затвореницима неко обратио неким званичним говором, неким, са обавештењем неким?

Сведок "ДЕВЕТ": Не верујем, не сећам се тога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Судија је питала, ја бих само да појаснимо мало, овај, једну ситуацију да ли се сећате да је неко по затвореницима пуцао са неке платформе која се налазила изнад затвореника?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја сам рекао да се тога не сећам, ја знам да су напоље изводили, да су пуцали, да је био пуцањ тамо. Да ли су пуцали или нису, можда и јесу, ја не знам, не могу сада се сећати свега.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Ви познајете Љубишу Пејића из Каракаја?

Сведок "ДЕВЕТ": Никада чуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите, где су се налазили стражари који су пазили на вас у тој просторији у Техничко-школском центру, где су они били стајали, седели, свеједно, на улазу просторије, где?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, били су и на улазу, били су вани, били су унутра. Да ли су били као неки балкони, као неке степенице, мислим да је било горе на спрату, они су горе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли је била нека вода, поплава у тој просторији у којој сте неко време боравили?

Сведок "ДЕВЕТ": Била је вода нека.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А одакле се она излила?

Сведок "ДЕВЕТ": Е то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан, Наташа Кандић. Ја бих Вас питала, рекли сте нам да када сте дошли, на питање тужиоца, да је било у Школско техничком центру неких затворених људи, да ли је то, да ли сам добро разумела?

Сведок "ДЕВЕТ": Да, то су људи били ови из Бијелог Потока, само што су они највероватније раније дошли.

НАТАША КАНДИЋ: А то су људи исто из Бијелог Потока?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, нису неки други, да је било ту неких затворених раније?

Сведок "ДЕВЕТ": Оне што сам ја видео, то су људи били познати, а сада да ли је било иза тамо тих људи неких са стране, пре да су дошли, то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, о томе не знате? Такође сте нам данас рекли да процењујете да је око двадесетак људи убијено док сте Ви били у Школско техничком центру?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то говорите о овима што су извођени напоље, па се пуцало испред или?

Сведок "ДЕВЕТ": Не, ово су били ови који су били у другој просторији тамо, где су били испитивани.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, можете да наведете имена неких од њих?

Сведок "ДЕВЕТ": Знам да је један био Грахић, ту прву вече који је био мртав, али сада да Вам не бих погрешно име.

НАТАША КАНДИЋ: Али још неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грахић?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли памтите још некога?

Сведок "ДЕВЕТ": Њега, њега сам, онај ми је био познат, а друге ове нисам ни обраћао пажњу, нисам могао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте од тих полицајаца, стражара, од тих стражара или некога, кажете неки војници, да ли је било некога кога сте Ви знали?

Сведок "ДЕВЕТ": Оно што је било доле, ја нисам познавао људе.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су људи убијени, сазнали. Када сте сазнали?

Сведок "ДЕВЕТ": Па, након извесног времена.

НАТАША КАНДИЋ: Па, колико је прошло од тог 01. јуна када сте доведени тамо?

Сведок "ДЕВЕТ": То је било на десет, петнаест дана, то је било на телевизији, то сам слушао и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, а да ли Вам је овај Ваш пријатељ, јесте Ви њега видели за та три, у року од три, четири дана колико сте били у Школско-техничком центру?

Сведок "ДЕВЕТ": Ће, је л' сам га видео?

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли сте га тамо у школи видели?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате, памтите то да је он дошао по вас?

Сведок "ДЕВЕТ": Није.

НАТАША КАНДИЋ: Није или не памтите? Не знате?

Сведок "ДЕВЕТ": Није дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Није дошао?

Сведок "ДЕВЕТ": Није.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли од њега знате, јесте ли од њега добили неке податке шта се догађа у Школско-техничком центру и шта ће бити са људима?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисмо се ми видели више, 15 година и више.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, видели сте га тада кад кажете кад сте се пробудили да је био он поред вас. Је л' било тада неког разговора о томе

како сте ви ту, одакле ви ту, ко вам је помогао, на који начин сте стигли или шта се тамо догодило, је л' било неко од тих питања?

Сведок "ДЕВЕТ": Нисмо разговарали о томе јер то је био кратак сусрет и на томе се све завршило.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли, ако могу овако да питам ако сматрате да је умесније, да ли он има везе са изласком вашим из Школско-техничког центра?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате? А да ли сте до сада успели да разјасните ко вам је помогао?

Сведок "ДЕВЕТ": Па имам претпоставке на пар људи али нисам још директно никад питао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли памтите те неке последње тренутке у Школско-техничком центру, неке људе око себе који би можда могли бити ти неки који су вам помогли?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, то су људи непознати, не могу ја, ја те људе нисам познавао уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кад кажете кад имате у виду неколико људи, је л' можете онако да нам кажете шта ви мислите какав је ваш закључак због чега је неко то урадио, зашто баш Вас?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам. Не знам, јер можда сам му био добар пријатељ, можда сам му био драг, можда је хтео да ми помогне, јер ја никад у животу ни са ким нисам се преко погледао, а камоли шта друго. Мени су људи сви људи, а свако.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али онда нам кажите кога Ви у Школско-техничком центру видите, а кога познајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

НАТАША КАНДИЋ: Он сад каже да је овде неко пријатељ, пријатељ неко с којим је био у добрим односима па је онда логично да га питам поново ако тако каже да мисли да је неко такав?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли, не каже да зна.

НАТАША КАНДИЋ: Ја га онда питам је ли било неких, зато га питам је ли било неких људи? Извините, значи није било никога кога сте познавали, је ли тако, то сте рекли?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја нисам познавао те људе, значи ја не могу то да тврдим био је тај и тај, ја не знам те људе, нисмо ми ни могли обраћати пажњу пуно ко је све ту унутра, јер си већином морао бити сагнуте главе. Значи, не могу ја рећи био је тај и тај кад га не познајем јер га нисам видео да кажем да је тај и тај, то не желим.

НАТАША КАНДИЋ: Да вас питам још ово. Било је неких сведока који су нам говорили да је у тим просторијама било јако топло, неки су помињали чак и неке калорифере да су можда били укључени, да ли Ви нешто знате о томе или да ли се Ви сећате те температуре, услова?

Сведок "ДЕВЕТ": То јесте било јер је био јун мјесец и била је спарина, мали је то био простор. Је ли ко шта укључивао или није не знам, топло јесте било, топло јесте, а да ли је ко укључивао да буде још тад топлије то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А тад кад сте провалили тај зид и прешли у просторију са водом, да ли је тада ушла стража или неко?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја тај моменат се не сећам, тад сам ја изгубио свјест, мислим био, али кад сам се пробудио била је око нас војска и били су људи у униформама и наоружани.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' је то први пут да сте изгубили свест?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја не знам сад колико сам пута губио свест, сјећам се само да је зид тај пробијен и шта је се у том времену дешавало не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А колико то је по вашој процени трајало?

Сведок "ДЕВЕТ": То не знам, нисам имао сат, а не знам ни то да не бих шта рекао погрешно колико је временски трајало, углавном ја мислим да је ушло у ноћ.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се, кад сте се пробудили да ли је ту било неког, кад Ви кажете људи су извођени, пуцало се па су камионима одвожени, како то знате?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја сам то рекао ови су били унутра они да се испитају, а те су купили и возили у камионе, једно 20-ак их је било.

НАТАША КАНДИЋ: Али како знате кад сте рекли да нисте ниједном изашли напоље?

Сведок "ДЕВЕТ": Па ја сам рекао да су износили из просторије у камион, нисам рекао да сам био напољу.

НАТАША КАНДИЋ: Само још питала бих Вас када сте тада изведени на испитивање шта Вас пита тај који Вас је извео и кажете и он вас испитује, о чему, каква су то питања, шта пита?

Сведок "ДЕВЕТ": Па пита, је л' си имао оружје, ниси имао, јеси ли, шта си радио, ће си, куд си, ко има оружје, ко нема, ето то су та питања.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми јесте ли, кад сте се Ви вратили у Зворник?

Сведок "ДЕВЕТ": Мислите после рата?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да уопште? Јесте ли се враћали тамо у та села тамо где сте живели, јесте ли се враћали?

Сведок "ДЕВЕТ": 1999. године.

НАТАША КАНДИЋ: 1999. године? А јесте ли разговарали са људима у међувремену о томе шта се догађало?

Сведок "ДЕВЕТ": С којим људима?

НАТАША КАНДИЋ: Па било са својим рођацима, пријатељима, шта се догађало у Бијелом Потоку, људи су знали да сте Ви преживели, јесу ли долазили људи да Вас питају за њихове да питају, да ли знате нешто о судбини неких, је л' било таквих?

Сведок "ДЕВЕТ": Па било је неких прича, а то је већ време прошло дуго времена кад сам ја дошао први пут и тад се баш то није ни распитивало.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми је л' Ви имате неки страх, је ли Вама прети нека опасност с обзиром да сте тражили посебне мере заштите?

Сведок "ДЕВЕТ": Па свакако се боји за своју сигурност.

НАТАША КАНДИЋ: Али колико ја знам многи људи знају да сте Ви преживели?

Сведок "ДЕВЕТ": Па ја мислим да ником нисам ништа урадио да би се ја бојао толико да они знају да сам ја преживео али ето.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само питала зашто, одакле, да ли постоји неки Ваш страх?

Сведок "ДЕВЕТ": Можда ја имам свој разлог.

НАТАША КАНДИЋ: Добро господине сведоче «Девет», немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Да ли вам је познато да ли је прављен неки списак мушкараца било у Клиси од 31. па до ујутру било у школи од вас који сте ту смештени или пре смештања?

Сведок "ДЕВЕТ": Није се правио, какав списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је правио неко списак мушкараца у Клиси док сте били или у школи? Да ли је неко тражио да вас пописују?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви о томе не знате?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја нисам ником давао име, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А личну карту и то, је л' вам то одузето или нисте ни имали код себе, како?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја нисам имао докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Ми смо завршили.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да нема више питања и да је завршено испитивање сведока.

Да ли можемо сада судију? Ја сам вас питала да ли имате питања, ви сте после бранилаца. Ви сте после бранилаца на реду. Можете да питате. Изволите, слободно питајте. Не, испало је да нисам. Ту је сведок још увек. Је ли ту сведок?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево оптужени Поповић Бранко, алијас Марко Павловић има за Вас питања. Изволите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја имам само једно питање. Тај дан кад сте прелазили у Клису је ли вас неко обавестио у којим условима ви треба да се иселите?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам, ја знам да су само запуцали навече јер смо ми отишли у Клису, да ли је неко неког обавештавао не знам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вас питам, јесте ли Ви у то време били ожењен човек?

Сведок "ДЕВЕТ": Јесам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте ли имали трактор, кола и сличне ствари?

Сведок "ДЕВЕТ": Ја?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

Сведок "ДЕВЕТ": Нисам имао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте имали? Да ли вам је пре него што ћете кренути речено да можете да понесете своје личне ствари неограничено за иселјење?

Сведок "ДЕВЕТ": Па да ли је речено, да ли није ја не знам, углавном су људи све што су могли понети у рукама понели су, онај ко је имао ауто он је у ауто, онај ко је имао трактор он је у трактор. Ја што сам имао имао сам само за личну хигијену и ташну једну одеће и то је све што сам ја имао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А ко је наредио и обавестио да се не иде према Сапни него да се иде на Бијели Поток?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате то?

Сведок "ДЕВЕТ": Не знам ко је обавестио, не знам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, толико сам хтео да питам, ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. А јесте ли видели шта се десило са тим тракторима и колима које имао па је кренуо с тим?

Сведок "ДЕВЕТ": То је све остало у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то неко наредио или су људи добровољно то оставили?

Сведок "ДЕВЕТ": Колико сам могао чути да су рекли да оставе кључеве у аутима, тракторима и да крену у колону. То како су говорили ја нисам имао ни аута ни трактора и нисам имао шта ни остављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас није толико ни занимало? Добро. Добро, хвала Вам. Је ли можемо сада судију да видимо? Је ли ту судија?

Сведок "ДЕВЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок "ДЕВЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа, хвала Вам онда.

Сведок "ДЕВЕТ": Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитивање је завршено. Добро.

Према Законику о кривичном поступку када посебан омот са подацима сведока чији идентитет је утврдио колега из суда БиХ буде стигао, запечатиће се у посебан омот и чуваће се у Јединици за заштиту сведока. Овај омот може отворити само другостепени суд приликом одлучивања о жалби против пресуде.

Ми смо за данас завршили, сутра почињемо у 9,30 часова према овом распореду.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се одлаже, а наставак заказује за:

13. новембар 2009. године у 09:30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА